

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੋ ਅਤੇ ਜੀ. ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.ਜੇ. ਅੱਗੇ

ਆਰ ਐਸ ਸੇਠ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਤਨ ਲਾਲ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 224 ਆਫ 1957

1960 ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਮੇਰਵਾੜ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XIX)-ਐੱਸ. 14-ਨਿਯਮ-ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 5-ਦੇ ਅਧੀਨ-
ਮਾਰਚ, 7 ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ-ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਆਫ-ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ-ਕੀ ਦੂਜੀ
ਅਪੀਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਡਿਕਰੀ ਖੁਦ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ (ਪ੍ਰੋਜੀਜਰ) ਰੂਲਜ਼, 1947 ਦਾ ਨਿਯਮ 4, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੂਲ ਕੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਅਪੀਲ ਨਿਯਮ 5 ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਇੱਕ ਅਸਲ ਕੇਸ' ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੋਰਟੀਓਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ।

1956 ਦੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 21-ਡੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਰਕਟ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ।

ਐਸ ਐਲ ਸੇਠ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਬੀ.ਐੱਚ. ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਦਿਆਲ, ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਆਰਡਰ

ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.-ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1947 ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਮੇਰਵਾੜ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ XIX ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਕਾਬਲ ਹੈ।

2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ: ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ, ਨੂੰ 24 ਅਗਸਤ, 1945 ਨੂੰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ 29 ਨਵੰਬਰ, 1945 ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ-ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, 1947 ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਮੇਰਵਾੜ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ XIX (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਅਮਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 18 ਨਵੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਪੀਲ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਲਈ ਫਿਰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁੜ ਲਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 3 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਰਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ

ਦੁਬਾਰਾ ਉਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਯੋਗ ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ 18 ਨਵੰਬਰ, 1947 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

3. ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਸਾਂਝਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ 1944 ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਨੰਬਰ 25, ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ, ਜੋ 24 ਮਾਰਚ, 1947 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਸਲ ਕੇਸਾਂ, ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। , ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਧੀ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ) ਨਿਯਮ, 1947 ਦੇ ਨਿਯਮ 4, ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ, ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੂਲ ਕੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਨਿਯਮ 5 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਕੇਸ' ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 47, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਮਲ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ

ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 100 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਐਕਟ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

5. ਹੁਣ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਡਿਕਰੀ ਖੁਦ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਈ ਵਾਰ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ ਸਮੀਖਿਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ *ਕਨਈ ਲਾਲ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਜਤਿੰਦਰਾ ਨਾਥ ਚੰਦਰ (1)* ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਟਰਮ ਵਿੱਚ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) ਨੇ *ਜਹਾਂਗੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2)* ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ।

6. ਧਾਰਾ 102, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਵੀ ਲਾਭ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ'। ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ [*ਭਗੋਲਾ ਸ਼ਾਹ ਵੀ. ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)*, *ਰੁਸਤਮਜੀ ਅਰਦੇਸ਼ੀਰ ਇਰਾਨੀ ਬਨਾਮ ਵਿਨਾਇਕ ਗੰਗਾਧਰ ਭੱਟ (4)*। *ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਪੱਤਰਖਾਨ (5)* *ਨਰਾਇਣ ਪਰਮਾਨੰਦ ਬਨਾਮ ਨਗੀਨਦਾਸ ਭਾਈਦਾਸ (6)*, ਅਤੇ *ਮਾਵੁਲਾ ਅੰਮਾਲ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਵੁਲਾ ਮਾਰਾਕੋਇਰ (7)*]।

7. ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ, ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲੰਮੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ 'ਮੂਲ ਕੇਸ' ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ

(1) XLV ਕਲਕੱਤਾ 510

(2) XXXIX I.C. 375

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1928 ਲਾਹ. 444

(4) XII ਬੀ.ਐਲ.ਆਰ. 723

(5) XVIII ਅਲਾਹਾ.481

(6) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਬੰਬ. XXX 113

(7) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਮੈਡ. 212

ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ 'ਮੂਲ ਕੇਸ' ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ 'ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਕੇਸ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ 'ਅਸਲ ਕੇਸ' ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਅਤੇ 100, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। 'ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ'। ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 96 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 100 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਿਲਾਇੰਸ ਮੈਸਰਸ ਹੰਸ ਰਾਜ ਸਾਲਿਗ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਐਲ. ਨਿਰੰਜਨ ਲਾਲ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (VI of 1947) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ। ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਐਕਟ, ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ-ਇਹ ਕੰਟਰੋਲਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਅਜਿਹੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਧਾਰਾ (4) ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਆਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 13, ਅਤੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ

(1) 1952 ਪੀ.ਐਲ., ਆਰ. 31

ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਹੋਵੇ"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਮ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਅਜੀਬ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10, ਧਾਰਾ 13 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 15 ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੈ। ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ (a), (b) ਜਾਂ (c) ਵਿੱਚ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਦੀਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਰੋਕ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1949, (ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧ 1947 ਦੇ ਐਕਟ VI ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ), ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10, 13 ਅਤੇ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਮ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਮ ਫਰਮਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਆਮ ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

(1) 1957 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 24

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

9. ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ

ਜੀ. ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਪੀ. ਸੀ ਪਡਿੰਤ, ਜੇ. ਅੱਗੇ

ਪਿਆਰਾ ਲਾਲ ਖੰਨਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਜੈਜੀ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1953 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 42 (ਪੀ)

ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ (1881 ਦਾ XXVI)-S. 79- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦਾ ਅਵਾਰਡ - ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਅੰਦਰ - ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਗੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੁੱਗਣੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ - ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ -ਕੀ ਸਹੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਗੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੁੱਗਣਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅੱਤਰੀ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 1 ਅਗਸਤ, 1953 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਜ਼ੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਤੋਂ 6,532 ਰੁਪਏ ਪੰਜ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ

ਖਰਚੇ ਉਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸਦੀ ਮੁਦਈ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪੂਰਨ ਚੰਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਆਰ.ਐਨ. ਸਾਂਚੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।